

Βδομάδα γενικής απεργίας και κινητοποιήσεων

Κατακερματισμός, «πρωτόκολλα» και μεγάλα λόγια σε κλίμα Βουβής οργής

Με περίσσια δημοκρατική υποκρισία η κυβέρνηση, κάλεσε, σε ένα διάλογο κουφών, πάνω από 40 φορείς να καταθέσουν τις απόψεις του επί του 4ου μνημονίου στις κοινοβουλευτικές επιτροπές. Ήταν εντυπωσιακή η κατηγορηματικότητα της αντίθεσης όλων στο κυβερνητικό πολυνομοσχέδιο. Ακόμα πιο εντυπωσιακή είναι η αδυναμία τους να συντονιστούν και να οργανώσουν μια ουσιαστική μαζική διαμαρτυρία απέναντι στα προωθούμενα μέτρα. Δεν πρόκειται απλά για αδυναμία. Υπάρχει μια βαθιά αναξιοπιστία που βαραίνει τον επίσημο συνδικαλισμό. Παραστάτης κυβερνήσεων, εκφραστής του κυβερνητικού συνδικαλισμού δεν απέφυγε ούτε στο παρελθόν ούτε τώρα να αναζητά επαφές «ώστε να τη γλιτώσει ο κλάδος του». Ο επίσημος συνδικαλισμός ούτε θέλει ούτε μπορεί να εκφράσει την αγωνία των στρωμάτων που βιώνουν την μνημονιακή καταστροφή εγκαταλειμμένοι στη τύχη τους. Η διάχυτη οργή υπάρχει και φουντώνει. Παραμένει βουβή και αποπροσανατολισμένη, καθώς δεν υπάρχει από πουθενά προσπάθεια αναζήτησης ενός αξιόπιστου εναλλακτικού σχεδίου στο οποίο να βρίσκεται θέση, να εντάσσεται κάθε συνδικαλιστική διεκδίκηση. Με τέτοιους όρους, προετοιμάστηκαν οι απεργιακές κινητοποιήσεις μια μέρα πριν την ψήφιση του νομοσχεδίου. Το

βάθος των αλλαγών που έχουν υποστεί οι εργαζόμενοι και τα νέα μέτρα που έρχονται, η παρουσία ορισμένων κλάδων που κινητοποιήθηκαν (Συμβασιούχοι στους ΟΤΑ, εργαζόμενες στις εταιρείες καλλυντικών, ΟΑΣΘ στη Θεσσαλονίκη), κινητοποίησαν περισσότερο κόσμο συγκριτικά με τις τελευταίες συγκεντρώσεις. Αρκετές χιλιάδες άνθρωποι εξέφρασαν τη δυσάρεσκέιά του. Ήταν σημαντικό. Δεν ήταν, όμως, μια λαϊκή κινητοποίηση στο ύψος των περιστάσεων. Δεν είχε διακριτό παλμό, στόχο, πρόσημο. Το σημαντικότερο, δεν φαίνεται να αποτελεί σημείο εκκίνησης μιας νέας εισόδου του λαού στο πολιτικό προσκήνιο. Οι χωριστές συγκεντρώσεις και πορείες είναι πλέον παγιωμένες και δεν πείθουν κανέναν πέρα από τους οργανωτές τους. Υπάρχουν και συνεχίζονται μόνο για εσωτερικό μέτρημα. Οι συνηθισμένες δηλώσεις πολιτικών και συνδικαλιστικών εκπροσώπων «είμαστε ξανά εδώ» και οι «αγωνιστικοί» χαιρετισμοί δεν πείθουν αν δεν αντιμετωπίζονται με χλευασμό.

Οι κινητοποιήσεις της Πέμπτης

Συνταξιούχοι, συμβασιούχοι των Δήμων και αρκετά σωματεία κινητοποιήθηκαν και την Πέμπτη. Αρκετές οργανώσεις, συνδικαλιστικές και φοιτητικές παρατάξεις έδωσαν το παρόν. Ίδια όμως η εικόνα.

Η απελευθέρωση της χώρας από τα μνημονιακά δεσμά δεν μπορεί να αφεθεί στα συνηθισμένα παιχνίδια του πολιτικού κόσμου. Η δημιουργία ενός πολιτικού κινήματος, ενός ανοιχτού και δημοκρατικού χώρου πρωτοβουλιών, μιας πολύμορφης διεργασίας, είναι στόχος πολύ πιο απαιτητικός

Ακόμα και το συλλαλητήριο την ώρα της ψήφισης του 4ου στη Βουλή δεν άλλαξε την εικόνα στο Σύνταγμα. Το καθεστώς που κυβερνά σήμερα τη χώρα δεν ένωσε πίεση. Συνεχίζει κυνικά να θεωρεί τις υπαρκτές αδυναμίες του συνδικαλιστικού κινήματος και την ανυπαρξία ενός αγωνιστικού λαϊκού ξεσπάσματος ως πιστοποίηση της ανοχής του κόσμου απέναντι στην εφαρμοζόμενη πολιτική. Έτσι με άνεση έκανε το καθήκον του και τώρα περιμένει από τους δανειστές μια καλή δήλωση... Η απελευθέρωση της χώρας από τα μνημονιακά δεσμά - καθεστώς δεν μπορεί να αφεθεί στα συνηθισμένα

παιχνίδια του πολιτικού κόσμου. Η δημιουργία ενός πολιτικού κινήματος, ενός ανοιχτού και δημοκρατικού χώρου πρωτοβουλιών, μιας πολύμορφης διεργασίας, είναι στόχος πολύ πιο απαιτητικός. Κανείς δεν μπορεί να μαντέψει επακριβώς τις εξελίξεις, την εφευρετικότητα, τις παρακάμψεις του λαϊκού παράγοντα. Όμως εκεί αξίζει να ρίξει δουλειά όποιος ενδιαφέρεται πραγματικά. Είναι επομένως απαραίτητο να δημιουργηθεί μια μαζική προσπάθεια συνδεμένη με στόχους ουσίας και είναι απαραίτητη η δράση για το στόχο αυτό.

Βασίλης Γρετσιόστας

Πολλοί μαραθωνοδρόμοι

Έτυχε να δω την ομιλία του Θ. Δρίτσα στη Βουλή και να ακούσω την ομιλία του Κουτσούμπα κατά την μεγάλη «μάχη» που έγινε για το 4ο μνημόνιο. Ο Δρίτσας που όλο θα παραπύονταν από υπουργούς ναυτίας, τώρα άρχισε να μιλά με παρηγοσία υπέρ των μέτρων, τονίζοντας πως ο αγώνας είναι μαραθώνιος. Μαραθώνιος που θέλει ψυχραιμία και αντοχές γα να βγει η Ελλάδα από την επιτροπεία. Τέτοιες μπουρδες για να δικαιολογήσει την ψήφο του. Και ο Κουτσούμπας, από τη μεριά του, θυμήθηκε από άλλο δρόμο, τον μαραθώνιο. Ο αγώνας είναι μακρύς, δεν είναι μια κι έξω, δεν είναι μια συγκέντρωση και μια

απεργία, έχει πολλή ανηφόρα, είναι ένας δύσκολος μαραθώνιος που περνά μάλλον από επόμενες εκλογικές αναμετρήσεις και κάποια ισχυροποίηση σε αυτό το επίπεδο του ΚΚΕ. Ο ένας επικαλείται τον μαραθώνιο για να δικαιολογήσει την ψήφιση του 4ου, ο άλλος τον επικαλείται για να περιγράφει μια μακρά πορεία ενάντια στην κερδοφορία του κεφαλαίου που κάποτε θα τελειώσει. Ο πιο μεγάλος όμως μαραθωνοδρόμος με χρυσό μετάλλιο στην παρούσα Βουλή είναι η Τζάκρη. Έχει ψηφίσει και τα 4 μνημόνια. Ακολουθεί ο Κουρουπλής που έχει ψηφίσει 3. Και eis ανώτερα.

Η κινητοποίηση στη Ν. Φιλαδέλφεια ευκαιρία για συμπεράσματα

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η διοίκηση του Δήμου της Ν. Φιλαδέλφειας σωστά προσπάθησε να καλέσει τους πολίτες να καταδικάσουν το κλίμα βίας και τρομοκρατίας που τα επιχειρηματικά συμφέροντα προσπαθούν να επιβάλλουν στην πόλη. Σωστά σημείωσε ότι πρόκειται για την υπεράσπιση της δημοκρατίας. Σωστά υποσημείωσε τις τεράστιες κυβερνητικές ευθύνες για όσα συμβαίνουν εκεί και πρόκειται σύντομα να εξαπλωθούν και σε άλλες γειτονιές της Αθήνας. Το πρόβλημα όμως υπάρχει. Η συμμετοχή του κόσμου δεν ήταν ανάλογη του προβλήματος. Το πιο σημαντικό: Οι πολίτες της Ν. Φιλαδέλφειας, κατά κύριο λόγο, απουσίαζαν.

Έλειπαν οι τοπικοί φορείς, τα σχολεία, η κοινωνία. Οι ευθύνες δεν βαραίνουν την διοίκηση του Δήμου. Ο αποκλεισμός που αντιμετωπίζει από τα Μέσα ενημέρωσης είναι γνωστός. Το κλίμα βίας είναι ορατό. Η διασύνδεση της επιχειρηματικότητας με τους τοπικούς φορείς γνωστή, όχι μόνο στην περιοχή. Το πρόβλημα είναι τι κάνει όποιος δεν θέλει να αποδεχθεί τα δεδομένα. Τα συνθήματα δεν φτάνουν. Ούτε οι εκκλήσεις. Απαιτείται η παρουσία ενός σχεδίου. Εμπεριστατωμένου και πειστικού για την μεγάλη πλειονότητα των κατοίκων της πόλης. Τέτοιο υπάρχει στη Ν. Φιλαδέλφεια. Μήπως είναι ώρα να τεθεί υπόψη των πολιτών με την μορφή δημοψηφίσματος;

Φίλης και Τασία: Τα όρια της κατρακύλας

Αναρωτιέται και προβληματίζεται η Ν. Φίλης πώς να δικαιολογήσει τη στάση του στην υπερψήφιση του τέταρτου μνημονίου. Βλέπεις, δεν είναι εύκολο να «διαφοροποιηθείς» στηρίζοντας μεγαλόπρεπα το 4ο και διαρκές μνημόνιο. Ο μεγάλος πολιτικός βέβαια έχει μια λύση για όλα... Θαυμάστε: «Η συμφωνία για το κλείσιμο της 2ης αξιολόγησης καθώς και τα μέτρα που καλούμαστε να ψηφίσουμε, σηματοδοτούν την παραμονή της χώρας στο ασφυκτικό μνημονιακό πλαίσιο. Για να καταλήξει... «Η ψήφος μας είναι ψήφος εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση της Αριστεράς.».

Και βέβαια δεν «εγκαταλείπει» το καράβι ο Ν. Φίλης. Πα έναν διορατικό πολιτικό δεν έχει σημασία τι ψηφίζει μια ορισμένη στιγμή. Σημασία έχει το πλασάρισμα στις εξελίξεις όταν ο κοπιώδης προβληματισμός του επιβεβαιωθεί.. Ο διορατικός πολιτικός οφείλει να έχει μνήμη. Οι μνημονιακές κυβερνήσεις σε Ελλάδα και Ευρώπη άντεξαν δύο, άντε δύομιση χρόνια... Ο Τσίπρας κλείνει τρία με δύο μνημόνια στο ενεργητικό του... Γρηγορεί, λοιπόν, ο καλός πολιτικός, καθότι ο καιρός γαρ εγγύς. Αλλά και η αντιπρόεδρος της Βουλής ομολογουμένως ξεπέρασε τον εαυτό της. Σε ανακοίνωσή της εξηγεί γιατί ψήφισε «παρών» στο άρθρο 56 που αφορά τη διαδικασία απόλυσης των εκπαιδευτικών στα ιδιωτικά σχολεία. «Η επιλογή μου αυτή δεν έγινε για να σηματοδοτήσει την ιδιαίτερη σημασία του σημερινού άρθρου, έναντι των άλλων, τα οποία υπερψηφίζω. (...) Δεν θα πλήξω την κυβέρνηση καταψηφίζοντας το νομοσχέδιο. (...) Η επιλογή αυτής της ατομικής διαφοροποίησης, αποτελεί μια δική μου εσωτερική ανάγκη, να τιμήσω τον πρόωρα χαμένο αδελφό μου, Αghισίλαο Χριστοδουλόπουλο, συνδικαλιστή των ιδιωτικών εκπαιδευτικών και αντιπρόεδρο της ΟΙΛΕ μέχρι το θάνατό του». Ανθρώπινη συγκινητική στάση έναντι όλων εκείνων που πλήττονται από το 4ο μνημόνιο. Στα αξιοσημείωτα: Ο Δρίτσας αντιστάθηκε και δεν ακολούθησε την στάση της Χριστοδουλοπούλου ίσως για να τιμήσει την ανεξαρτησία... του φύλλου. Αντίθετα, την ανθρώπινη στάση αποδέχθηκε με συγκίνηση και ο πρωθυπουργός. Ο μόνος που, πιστεύουμε ότι, δεν μπορεί να την αποδεχθεί είναι ο... «τιμώμενος» αδελφός. Όσοι τον γνώρισαν δεν έχουν καμιά αμφιβολία.